

وزارت امور اقتصادی و دارایی

شماره بخشنامه : 8173-201

تاریخ : ۱۳۸۱/۰۹/۲۶

اجرای تبصره 6 ماده 100 قانون مالیاتها- منبع مالیات: مشاغل- اداره کل مربوط: آذربایجان شرقی

موضوع

شماره: 201 /8173

تاریخ: 26/09/1381

پیوست:

شماره و تاریخ رای مورد واخواهی: 14/7/80 -3729

مربوط به مالیات بر درآمد مشاغل

سال عملکرد یا تعلق مالیات: 74

شماره حوزه مالیاتی 3623

شماره سرمیزی مالیاتی

اداره: سازمان امور اقتصادی و دارائی استان آذربایجان شرقی

تاریخ ابلاغ رأی: 9/8/80

شماره و تاریخ ثبت شکایت 7155 -4/30 -5/9/80

خلاصه واخواهی: اینجانب اظهارنامه مالیاتی خود را در موعد مقرر تسلیم و مطابق ماده 156 قانون مالیاتهای مستقیم ممیز مالیاتی اگر ظرف یک سال آن را رسیدگی و برگ تشخیص صادر ننماید، اظهارنامه قطعی تلقی می شود. حوزه مالیاتی بر خلاف ماده مزبور بعد از انقضای مهلت قانونی برگ قطعی مالیات را ابلاغ و در آن قید می نماید به استناد تبصره 6 ماده 100 بعد از رویت برگ قطعی به اقدامات خلاف قانونی حوزه اعتراض نموده هیات حل اختلاف مالیاتی بدوی بدون رسیدگی به اعتراضات قانونی مندرجات برگ قطعی را خالی از اشکال و ایراد دانسته و آن را تأیید نموده، در مهلت قانونی به رای صادره اعتراض ولی حوزه مالیاتی از ارسال پرونده به هیات حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر خودداری و در نهایت پس از اعتراض اینجانب به شورای عالی مالیاتی و دیوان عدالت اداری در جلسه هیات حل اختلاف شرکت کرده و به موارد متعدد نقض قانون و اقدامات خلاف حوزه مالیاتی اعتراض نمودم متأسفانه هیات بدون توجه به اعتراضات و ایرادات قانونی و بدون رسیدگی رأی قبلی را تأیید نموده است. تقاضا دارم قضاوت فرمائید آیا اقدامات دارائی تبریز با قانون مطابقت دارد؟ آیا توافق با اتحادیه با جلب موافقت اینجانب بوده است.

به شرح سه صفحه لایحه تسلیمی

رأی: شعبه سوم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه واصله، مطالعه و بررسی اوراق و مدارک پرونده مالیاتی به شرح آتی انشاء رای می نماید:

حسب محتویات پرونده حوزه مالیاتی در اجرای تبصره 6 ماده 100 قانون مالیاتهای مستقیم و بر مبنای مالیات توافق شده با اتحادیه صنف مربوطه اقدام به صدور برگ مالیات قطعی نموده که عمل حوزه مالیاتی مطابق مقررات قانون مالیاتهای مستقیم می باشد لکن با توجه به دادنامه شماره 47 مورخ 11/2/79 هیات عمومی دیوان عدالت اداری که توافق اتحادیه را نافی حق اعتراض مودی ندانسته و رسیدگی به آن را توسط هیئتهای حل اختلاف مالیاتی بر طبق مقررات قانون مالیاتهای مستقیم مجری دانسته، مع هذا مفاد رای مورد واخواهی حکایت از رسیدگی لازم و کافی در خصوص ادعای رکود معاملات فرض و کاهش درآمد سال مورد رسیدگی نداشته و صرفاً مدت کارکرد را مد نظر قرار داده است بنا به مراتب و از حیث مندرجات شکوائیه واصله و به جهت نقض رسیدگی در مورد میزان درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه، رای مورد واخواهی را نقض و پرونده برای رسیدگی مجدد به هیات حل اختلاف مالیاتی دیگری ارجاع می شود.

علی عزیزی

محمدعلی بیگ پور

اسماعیل ملک‌ان

